

Overdenking over Johannes 20: 19-29

Thomas vindt weer vrede bij zijn Heer en God - en jij?

1^e lied: Psalm 89 (LvdK)

- 6 Wij loven, HEER, de macht van uw verheven hand, / uw uitgestrekte arm houdt al uw werk in stand. / Gij hebt uw troon gegrond op recht en waarheid beide als pijlers van uw heil, onwrikbaar door de tijden, / en als herauten gaan U voor op al uw schreden / uw goedheid en uw trouw, o **Vorst van onze vrede**.
- 7 Hoe zalig is het volk dat U de lofzang zingt, / dat uitbreekt in gejuich als de bazuin weerklinkt. / Uw lichtend aangezicht zal altijd hen geleiden. / Zij zullen in uw naam zich dag aan dag verblijden, / **zij gaan in vrede voort**, zij wandlen voor uw ogen, / want uw rechtvaardigheid zal hen voorgoed verhogen.

Bijbel: Johannes 20: 19-29 (NBV21) *Jezus verschijnt aan zijn leerlingen, ook aan Thomas*

¹⁹ Op de avond van die eerste dag van de week waren de leerlingen bij elkaar; uit angst voor de Joden hadden ze de deuren op slot gedaan.

Jezus kwam in hun midden staan en zei: '**Vrede zij met jullie!**' ²⁰ Na deze woorden toonde Hij hun zijn handen en zijn zij. De leerlingen waren blij omdat ze de Heer zagen.

²¹ Nog eens zei Jezus: '**Vrede zij met jullie!** Zoals de Vader Mij heeft uitgezonden, zo zend Ik jullie uit.'

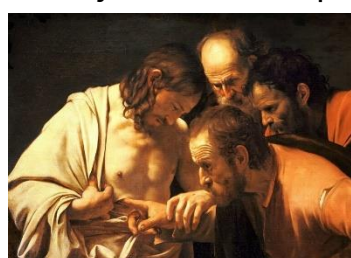
²² Na deze woorden blies Hij over hen heen en zei: 'Ontvang de heilige Geest.'

²³ Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze vergeven; vergeven jullie ze niet, dan zijn ze niet vergeven.'

²⁴ Een van de twaalf, Thomas (dat is Didymus, 'tweeling'), was er niet bij toen Jezus kwam.

²⁵ Toen de andere leerlingen hem vertelden: 'Wij hebben de Heer gezien!' zei hij: 'Alleen als ik de wonden van de spijkers in zijn handen zie en met mijn vingers kan voelen, en als ik mijn hand in zijn zij kan leggen, zal ik het geloven.'

²⁶ Een week later waren de leerlingen weer bij elkaar en Tomas was er nu ook bij. Terwijl de deuren op slot zaten, kwam Jezus in hun midden staan. '**Vrede zij met**

jullie!' zei Hij, ²⁷ en daarna richtte Hij zich tot Tomas:

'Leg je vingers hier en kijk naar mijn handen, en leg je hand in mijn zij. **Wees niet langer ongelovig, maar geloof.**'

²⁸ Tomas antwoordde: '**Mijn Heer, mijn God!**'

²⁹ Jezus zei tegen hem: '**Omdat je Me gezien hebt, geloof je. Gelukkig zijn zij die niet zien en toch geloven.**'

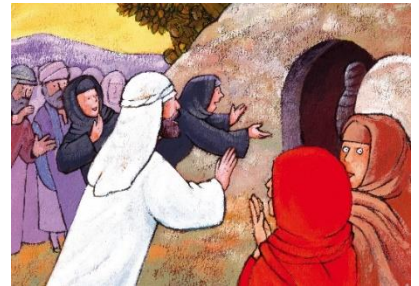
Overdenking *Thomas vindt weer vrede bij zijn Heer en zijn God - en jij?*

Thomas wordt vaak herinnerd aan zijn bijnaam: de '*ongelovige*'. Zijn naam is zelfs spreekwoordelijk geworden voor iemand die alles betwijfelt en eerst bewijs wil zien: '*eerst zien en dan geloven*'. Toch doet die bijnaam Thomas tekort. Hij was geen cynische twijfelaar, maar iemand die tijd nodig had om tot Paasgeloof te komen.

Over Thomas lezen we weinig in de Bijbel. Hij is één van Jezus' twaalf leerlingen. Zijn naam duikt op in Johannes 11 bij het verhaal over Lazarus, die gestorven is. Wanneer Jezus besluit naar Bethanië te gaan, naar de rouwende zussen Maria en Martha, protesteren de leerlingen: "*Rabbi, waarom dáárheen? De Joodse leiders in Jeruzalem willen U doden!*" Ineens horen we **Thomas**:

"Laten we dan maar gaan, om met Hem te sterven." (11:16)

Het klinkt somber, maar ook wel loyaal: Thomas volgt Jezus, zelfs als hij Hem niet begrijpt. Hij is er dan ook getuige van dat Jezus de dode Lazarus beveelt om uit het graf te komen. En dat deed hij, met de doeken nog om!

Hoe komt Thomas aan zijn bijnaam van 'ongelovige'?

Thomas had gezien hoe mensen massaal op Jezus waren afgekomen. Jezus sprak gloedvol over Gods koninkrijk, over zonde en vergeving en vrede. Onrecht durfde Hij aan de kaak te stellen. Hij genas zieken en zocht tollenaars en zondaars op. Velen hadden ervaren hoe Jezus' boodschap heilzaam doorwerkte. Ze hoopten dat Hij de Joden zou bevrijden van de Romeinen. Met Palmzondag leek dat moment te komen. Maar binnen een week was 't gedaan met Jezus en stierf Hij aan het kruis. Einde verhaal. Precies waar Thomas al bang voor was!

Net als de andere leerlingen was Thomas gevlucht na het verraad door Judas. Hij had Jezus niet meer gezien. En op Paasdag was hij er niet bij, toen Jezus aan de leerlingen verscheen. Later zeggen ze tegen hem: "*We hebben de Heer gezien!*" Maar Thomas kan het niet aannemen: "*Alleen als ik de littekens zie en voel, kan ik geloven!*" (v. 25) Zo werd hij voor altijd: de **ongelovige Thomas!**

Hoe hardnekkig kunnen bijnamen zijn. We plakken ze op mensen en raken ze moeilijk kwijt: die chagrijnige man, die irritante vrouw, die hoogmoedige enz.!

We houden eraan vast, óók als iemand later veranderd is.

Ook Thomas blijft zijn etiket houden. Toch verdient hij dat niet. Want kijk, de leerlingen zoeken hem op en... veroordelen hem niet. Ze kennen zijn vragen, maar laten hem merken: *je hoort erbij!* Thomas had al eerder gezegd: "*Heer, wij weten niet waar U heen gaat.*" (14:5) Twijfel is hem niet vreemd.

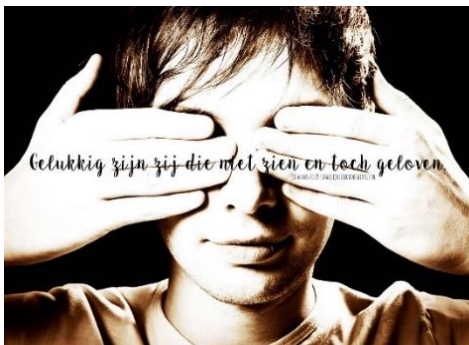
Dat is herkenbaar. Zijn wij niet vaak net als Thomas? Het éne moment staan we sterk in ons geloof. Het andere moment - bij ziekte, verdriet of teleurstelling - raken we alles kwijt. Dan slaan twijfels toe en voelt geloof broos of ver weg.

Ieder mens draagt **littekens** met zich mee. Daardoor zetten we soms **vraagtekens** bij Pasen: *“Nu vangt het nieuwe leven aan, jaagt de dood geen angst meer aan...”*
‘O ja? Wat zie en merk ik ervan?’
Hoe waardevol is ‘t dan, als mensen je opzoeken, laten merken: *je hoort erbij!*

Pasen kan ons soms te mooi, te hemels klinken. Alsof we vergeten zijn dat Jezus zwaar geleden heeft.

Een uitlegger schreef: “Thomas vraagt niet bewijs *dát* Jezus is opgestaan. Hij wil weten of de *opgestane* Heer *dezélfde* is als de *gekruisigde* Jezus. In een opgestane Heer zònder littekens kan Thomas niet geloven!”

Een week later is Thomas wél bij de leerlingen. Jezus verschijnt opnieuw en herhaalt zijn groet: **“Vrede zij met jullie!”** Dat is de kern van zijn missie: Gods **vrede** brengen. (Romeinen 5:1) Dat wordt ook de missie van de leerlingen (v. 20-21)
Daar hoort Thomas ook bij! Jezus weet wat Thomas eerder zei en zegt: Kijk, voel maar, Ik ben ‘t echt: de gekruisigde! *“Wees niet ongelovig maar geloof.”* (v. 27)
Thomas hoeft niet meer te controleren. De Gekruisigde ís de Levende en overweldigd roept hij uit: *“Mijn Heer en mijn God!”* (v. 28) Hij vindt de diepe vrede weer in Jezus.

Laten we maar niet blijven spreken over de ‘ongelovige’ Thomas. Let liever op Jezus’ felicitatie: **“Gelukkig wie niet zien, en tóch in Mij gelóven.”** (v. 29)
Dat zegt Jezus ook voor ons, opdat een ieder *“die gelooft, zal léven door zijn naam.”* (v. 31) Wat een bemoediging voor mensen met littekens!
Jezus kent ook onze wonden. Hij voelt zich betrokken op ons lijden, twijfelen en zoeken.

De vorige paus Francisus zei eens deze woorden, die ik hier van toepassing vind: *“De kerk is geen halleluja-eiland, maar een veldhospitaal voor gewonde mensen, die bij de gekruisigde en opgestane Heer balsem voor hun wonden zoeken.”*

Ons geloof slingert vaak heen en weer tussen hoop en wanhoop, ongelof en geloof, verzet en overgave. Tussen Goede Vrijdag en Paasmorgen.

Wat leert het verhaal van Thomas ons?

Dat er een ‘toekomst vol van hoop’ is, ook als je die nu nog niet ziet of ervaart. Johannes schreef dit op, zodat wij – soms aangeslagen door nood en eenzaamheid – mét Thomas durven zeggen: *“Mijn Heer en mijn God!”*

Thomas vond de vrede van Christus terug. En jij dan? Die vrede gunt onze Heer ieder, die leeft met vragen en twijfels: dat je vrede vindt bij Hem die jou gevonden heeft. Zing maar mee: *‘k Stel mijn vertrouwen op de Heer, mijn God!*

En ontvang léven en vrede in Jezus’ naam!

Amen

2e lied: Lied 188 (ELB) met eigen aanvullend vers 2

- 1 **'k Stel mijn vertrouwen op de Heer, mijn God.
Want in zijn hand ligt heel mijn levenslot.
Hem heb ik lief, zijn vrede woont in mij
'k Zie naar Hem op en 'k weet: Hij is mij steeds nabij.**

- 2 **'k Geef al mijn twijfels aan mijn God en Heer.
Want Hij verrast en steunt me telkens weer.
Hij houdt van mij als zijn geliefde kind.
'k Weet dat ik echt alleen bij Hem de vrede vind.**

Andere liedsuggesties voor bij deze overdenking:

Vrede zij u, vrede zij (ELB 79); *Vrede van God, de vrede van God... zij met jou* (ELB 501)

Gelovend ga ik, eigen zwakheid voelend (ELB 246:2)

Terwijl wij Hem bewenen (LvdK 82, dan op de melodie van LvdK 303)

Toekomst vol van hoop (Sela 190)

Gebed

Heer onze God,

Dank U wel voor uw woord. Dank U ook voor Thomas. Deze twijelaar bracht U tot die gelovige belijdenis van: *Mijn Heer en mijn God*. Breng ons ook weer tot die belijdenis.

Dank U dat U ook ons kent, en onze littekens. Als U in uw handen kijkt, Here Jezus, ziet U uw littekens.

Denk aan ons en kom ons te hulp: U die onze zwakheid en twijfels aanvoelt en kent. Soms is de glans eraf in ons leven. Soms slingert alles heen en weer.

We bidden dan mee met iemand die eens tegen U zei: *'Ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp'*. (Marcus 9:24)

Wees ons nabij bij vragen en twijfels, bij bergen en dalen, ziekten en beperkingen. Wees met wie ons lief zijn als familie, vrienden, bekenden, gemeenteleden.

Geef ons komende week wat we nodig hebben: kracht, vreugde, moed en bovenal uw vrede die boven alle verstand, alle twijfels en vragen uitgaat. (Filippenzen 4:7)

Sterk mensen die leiding geven in de plaatselijke, provinciale en landelijke politiek.

Help mensen op belangrijke posten in de zorg, het zakenleven, het onderwijs en de media.

Wilt U ook in onze tijd mensen tot geloof brengen in U, onze Heer en God, opdat zij leven en vrede krijgen. En laat uw koninkrijk van vrede en geluk spoedig komen.

Dan zullen wij samen met U mogen wonen, leven en zingen dat 't een lieve lust is.

In Jezus' naam,

Amen